

~~Jordi Starob~~

Novel·la

La bravada persecutòria

Un dia de neuralgia, per un home
ferreny de costums democràtics,
és un dia de dignificació. La neuralgia
és pròpia de gent espiritualitzada,
distingida, pensadora, amb trastalls
d'idees i amb molt acafarament d'especu-
lacions. La neuralgia vol quietud, repòs
omniscient, llit, aigües tibies, poca llum i
molta paciència. Però hem arribat a un
temps que a casa nostra ^{hi} penetra el
malestar del carrer, del centres ofi-
cials, de les burocràcies, dels ministe-
ris, de la borsa i de la banca.
Si Déu us envia aquest mal aristocràtic
no finquen la mala idea de res-
tar a casa. ~~Doncs~~ ^{Doncs} per reposar que el vos-
tre estatge és com el meu; un estatge de

~~2~~ ~~27~~
dimensions modestes, de bones condicions acústiques un poc microfona, on la conversa que ~~este~~ al rebador passa a les cambres i la que ~~este~~ a cuina al saló, etc. etc.

Arriba el vinater, subjecte pessimista i gairebé. L'ou com insinua averanyats i es queixa. "Se vi no n'hi hauria a Barcelona; les companyies carrileres fan l'ou i no'l facturen, esperant aconseguir l'aprobació de les tarifes, produint conflictes; els carrros i camions se n'aprofiten i us bal den, i ~~fan~~ per les carreteres, com per les vies, de vi se'n "pert" la meitat; i en carirà.

Arriba el carboner i diu: estem aburrits; de carbó en sobra, pero no'l facturen; els magatzemistes se n'aprofiten, ens donen poc, car i moll; l'hem agut de apujar.

Arriba el del pa i ~~un~~ ^{ou} diu que algu es queixa i que ell respon; "encara

gracies!"

2) forma la dona de la placa i dama:
 el peix pels nivols, les colles per les estrelles,
 d'un cap com el puny, un ral i tot per l'
 estí. Si us lamenteu us insulten, si
 regafeguen us amenacen, si no duen cab
 de vella no us venen. El mal genit dels
 venedors, l'orgue de les marxaanye-
 res, el descarr de follar us fa retornar
 amb el moneder buit i les galtes roges.
 No's pot menjar, no's pot vestir no's pot
 tenir criança...

3) llegiu el diari pensant que mal
 per mal, si no ~~podem~~ ^{podem} evitar aqueixes
 punyides de la situació en consorci
 amb les de la neuralgia, us distraureu amb
 la superficialitat de certes peccions.

Veuam oipo del Municipi. Oh, algu
 vella per nos altres! Es parla de la
 carn. Un regidor afirma que l'en
 cariment no h'era d'esser i un altre
 li respon que si; que entre altres coses
 es degut a la baixa de les pells. Horrible
 Si el que beneficia es pous, ~~els pous~~ ens
 ha de perjudicar d'entre fem se val
 que seguim la carestia. Que no bai
 pt res. Hi ha gent que no vol per-
 dre mai. Totes les noves que des d'ara
 ens avitan referent a pous caldrà
 suportar les fredament. Mes si anunciar
 un descens, amb panic.

L'idea de que'l mon i la socie-
 tat es un faulo posat sobre una
 pedra on el consumidor roman al
 mig, en equilibri i on en cada extre-
 m s'hi fonxen divinitats mitològiques de

segon ordre barrejat, amb lladres,
especuladors, contrabandistes i pu-
rria del carrer, que jugen a les xar-
pes, no es pas massa genial, però es ben
acceptable.

De tota manera, sinics meus, no
fracteu de quair-vos desordres nerviosos
a casa vostra, camineu politaris pel carrer
on tot hom us semblarà bona persona,
honrat i capaç d'allargar-vos la
ma ti vellis queu. Si us fos possible trovar
un camió encallat: distribuu el pas dels
tramvies, la vida fornaria a somnure-
us, car hi veurien inicis de germanor
i de solidaritat humana de les quals
coses ~~començaven~~ començaven dupliar.

~~Prudenci Bertrana~~